

ת"פ 56624/12/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אברהם בעסידן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 56624-12-19 מדינת ישראל נ' בעסידן

בפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד זיוה לדרמן

נ ג ד

אברהם בעסידן הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד קובי סודרי

גזר דין

כתב האישום המתוקן; ההסדר הדיוני; הודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; **וסחר והספקת סם מסוכן**, לפי סעיף 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים, כמפורט להלן -

אישום ראשון - ביום 4.12.19 בוצע חיפוש על פי צו בביתו של הנאשם ברחוב היובל 7 ברעננה. בנסיבות אלה, החזיק הנאשם סמים מסוכנים מסוגים שונים, כמפורט להלן:

א. סם מסוכן מסוג **קנאביס** במשקל **21.37** בקופסא בתוך גיגית בחדר הארונות.

ב. סם מסוכן מסוג **קנאביס** במשקל **5.88** גרם נטו; סם מסוכן מסוג **חשיש** במשקל **2.73** גרם נטו; וסם מסוגן **MDMA** במשקל **3.32** גרם נטו בתוך גיגית בחדר הארונות.

ג. סם מסוכן מסוג **קנאביס** במשקל **127.23** גרם נטו בארון במרפסת.

ד. סם מסוכן מסוג **קוקאין** במשקל **12.676** גרם נטו בארון במרפסת.

- ה. סם מסוכן מסוג **MDMA** במשקל **10.645** גרם נטו בארון במרפסת.
- ו. סם מסוכן מסוג **LSD** בבקבוקון בנפח **2.5 מ"ל** בארון במרפסת.
- ז. סם מסוכן מסוג **חשיש** במשקל **21.59** גרם נטו בתוך גיגית בחדר הארונות.
- ח. סם מסוכן מסוג **קנאביס** במשקל **2.04** גרם נטו בתא המטען של רכב מסוג ביואיק מ.ר. 85-757-61.

בנוסף, הנאשם החזיק **בשני משקלים אלקטרוניים ובחבילה של שקיות חלוקה**.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**.

אישום שני - ביום 18.11.18, בהרצליה, **מכר** הנאשם לענבל כהן **1 גרם** סם מסוכן מסוג **קנאביס תמורת 100 ₪**. בין התאריכים 26.11.18 ל-2.2.19, **ב-3 מועדים שונים, סיפק** הנאשם לענבל, בבית, סם מסוכן מסוג **קנאביס** במשקל **1 גרם**.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **סחר והספקת סם מסוכן**.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 15.6.22 עולה כי הנאשם בן 41, גרוש ואב ל-3 ילדים, מתגורר עם בת זוגו ושני ילדיהם ברעננה. הנאשם בוגר 10 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. לצבא לא גויס מסיבה שאינה ידועה לו. עד לשנת 2018 ניהל הנאשם עסק בתחום האופניים, אז סגר את העסק נוכח ירידה בהכנסות. בתקופה האמורה נקלע לקשיים כלכליים אך הצליח להתמודד ומזה כשנתיים עובד בחברת שליחויות. מנישואיו הראשונים נולד לו בן שאובחן עם אוטיזם ותסמונת אנגלמן המתבטאת באיחור התפתחותי, מוטורי וקוגניטיבי. הבן מתגורר כיום עם האם והנאשם מקפיד להיפגש עמו ברציפות בהתאם להסדרי ראייה. לנאשם תיק תלוי ועומד בגין סחר בסמים מיום 4.12.19 בו לא הוגש כתב אישום. במסגרת הליך המעצר בתיק דנן, במרץ 2020, התרשם השרות שהנאשם החל שימוש בסמים מגיל צעיר והפנים דפוסים התמכרותיים לצד התנהלות שולית וקידום קשרים שוליים. השרות התרשם שהנאשם הצליח לערוך שינוי משמעותי בחייו לפני מספר שנים, חדל משימוש בסמים ותפקד באופן תקין במישור התעסוקתי והמשפחתי, אולם בשנים האחרונות חלה התדרדרות במצבו והוא חזר לשימוש בסמים ולקיום קשרים חברתיים עם צרכני סמים, לצד היעדר תפקוד תעסוקתי. עוד התרשם השרות מעיוותי חשיבה בהתייחס להתנהלותו ואחריותו המשפחתית, דפוסי חשיבה נוקשים לצד דפוסים התמכרותיים והתנהלות תוך היעדר גבולות יציבים.

לאור נכונותו להשתלב בהליך טיפולי שולב הנאשם, במסגרת צו פיקוח מעצרים, בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות במסגרת היחידה העירונית, הליך אותו סיים לאחר שנתיים, תוך שיתוף פעולה כנדרש.

בהתייחסו לעבירות דנן, הנאשם לקח אחריות על הסמים שנמצאו ברשותו כמפורט באישום הראשון, ביטא חרטה, וטען שמדובר בסמים שיועדו לשימוש העצמי, הגם שמדובר בכמויות גדולות של סם, מכיוון שאותה עת צריך סמים באופן אינטנסיבי. ביחס לאישום השני - הנאשם לקח אחריות חלקית, הכחיש שקיבל תמורה כספית עבור הסם, וטען שסיפק אותו בתמורה לסוג אחר של סם.

ממידע עדכני מהעובדת הסוציאלית ביחידה להתמכרויות עלה שהנאשם טופל ביחידה כשנתיים במסגרת טיפול פרטני חד שבועי, נגמל משימוש בסמים, מסר בדיקות שתן נקיות, ניתק קשר עם גורמים שוליים והחל לבחון את הדפוסים המכשילים שהביאו אותו למעורבות בעבירות דנן. ההליך הטיפולי ביחידה מוצה ויש צורך בשימור ובתחזוקת הימנעותו של הנאשם משימוש בסמים.

הנאשם מסר שאינו צורך אלכוהול וכי החל להשתמש בסמים לראשונה בגיל 16 על רקע חברתי. בחלוף הזמן השתמש הנאשם בסמים מסוגים שונים, ביניהם קוקאין, והשימוש בקנאביס הפך אינטנסיבי ונשא אופי התמכרותי. במהלך השנים הצליח להימנע משימוש בסמים לתקופות, כאשר במשך 6 שנים הסתייע במרכז "חוסן" לנפגעי סמים, אך בהמשך חזר לשימוש. כיום נקי מסמים מזה כשנה ושמונה חודשים ובדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות (הגם שמסר דגימות קטנות בשל מגבלה רפואית).

שרות המבחן העריך שהנאשם עורך מאמצים על מנת להימנע משימוש בסמים, ועל כן עשוי להיתרם מטיפול קבוצתי ייעודי לעוברי חוק. עוד העריך השרות שהסיכון במצבו פחת, אולם יש צורך במעורבות טיפולית על מנת שרמת הסיכון הנמוכה תשמר. לאור האמור, הומלץ על הטלת עונש בדמות 200 שעות של"צ, לצד העמדתו של הנאשם בצו מבחן.

מתסקיר משלים מיום 24.10.22 עולה שבמהלך תקופת הדחיה חלה נסיגה בטיב שיתוף הפעולה של הנאשם עם השרות, שהתבטא בין היתר באי התייצבותו למרבית בדיקות השתן ובקושי ביצירת קשר עמו. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק ביום 19.9.22 והגיע לפגישה אחת מתוך שתי פגישות שהתקיימו, גילה אקטיביות ושיתף בדילמות עמן מתמודד על רקע עברו ההתמכרותי. שוקפה לנאשם הבעייתיות בהתנהלותו, והוא מסר שבחודש אוגוסט שהה עם משפחתו בחופשה ולדבריו למרות זאת ערך ניסיונות ליצירת קשר עם השרות ללא הצלחה. את ניתוק הקשר עמו לאחר השתלבותו בקבוצה הסביר על רקע מעורבותו בתאונת דרכים (לא הוצג אישור), והוא הצר על התנהלותו הבעייתית וביטא מוטיבציה להמשיך את השתתפותו בקבוצה ולהעמיק בנסיבות ביצוע העבירות לצורך המשך ביסוס תהליך שיקומו האישי. במהלך תקופת הדחיה הופנה הנאשם ל-5 בדיקות שתן לאיתור שרידי סם, והגיע לבדיקה אחת שנמצאה נקיה משרידי סם. שרות המבחן שב והעריך שהסיכון במצבו של הנאשם פחת, אולם יש צורך במעורבות טיפולית על מנת שרמת הסיכון הנמוכה תשמר. בנסיבות אלה, לאור שיתוף הפעולה הבעייתי מצד הנאשם לא חזר השרות על המלצתו בתסקיר קודם, והמליץ על דחיה בת שלושה חודשים על מנת לבחון את יכולתו להימנע משימוש בסמים ולעקוב אחרי השתלבותו בהליך הטיפול.

מתסקיר סופי מיום 28.2.23 עלה שבתקופת הדחיה המשיך הנאשם בטיפול הקבוצתי, כאשר חל שינוי חיובי בהתנהלותו, הוא התמיד בהגעה לפגישות, ביטא מוטיבציה להיעזר בטיפול ונעזר בקבוצה לצורך ניהול אורח חיים תקין. הנאשם ביטא שביעות רצון מהטיפול, תיאר שהתכנים משמעותיים עבורו ומאפשרים לו לבחון את דפוסיו באופן מעמיק תוך שמקבל את תמיכת הקבוצה ומנחיה, הביע מוטיבציה להמשיך טיפול קבוצתי במסגרת צו מבחן. לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, הוא הופנה ל-9 בדיקות שתן, מתוכן הגיע ל-6 בדיקות שנמצאו נקיות מסמים. שרות המבחן שב והעריך שהסיכון במצבו פחת, אך יש צורך בהמשך מעורבות טיפולית על מנת שרמת הסיכון הנמוכה תשמר, ונוכח שיתוף

הפעולה מצד הנאשם, חזר שרות המבחן על ההמלצה להטלת צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה שלחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, כולן מתחום עבירות הסמים, והוא ריצה בגין עונשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות. התובעת עתרה לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם. היא טענה שבמסגרת האישום הראשון מתואר כיצד הנאשם החזיק בסוגים רבים ושונים של סמים, מסמים "קלים" ועד סמים "קשים" אשר הוחזקו בכמויות גדולות; ובמסגרת האישום השני מדובר בסחר ובאספקה של סמים בכמויות קטנות. התובעת הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים והפנתה לעובדה שהנאשם לא החזיק בסמים לשימוש העצמי בלבד, כפי שטען בפני שרות המבחן. לפיכך, עתרה התובעת לקביעת מתחם עונש הולם, בנוגע לאישום הראשון, הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ובנוגע לאישום השני מתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. את עונשו של הנאשם ביקשה התובעת למקם ברף האמצעי של המתחמים, זאת נוכח עברו הפלילי בעבירות זהות. באשר להליך השיקומי, טענה התובעת שהזדמנות להשתלב בצו מבחן כבר ניתנה לנאשם במסגרת גזר הדין משנת 2014 והוא לא ניצל אותה, והגם שבמשך 4 שנים לא היה מעורב בעבירות סמים, הרי שלבסוף שב והסתבך בעבירות דנן. חרף ההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם, הרי שנדרשת ענישה הרתעתית ומוחשית על מנת למנוע ביצוע מעשים דומים. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה אמנם יש לקחת בחשבון במסגרת גזירת הדין שיקולי שיקום, אך החריגה מן המתחם משיקולי שיקום אינה צריכה לפגוע באינטרס הציבורי כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 1370/17 **בן נעים אליהו נ' מדינת ישראל** (20.4.17); ע"פ 971/21 **עמנואל אמצ'י נ' מדינת ישראל** (31.3.21); רע"פ 5698/17 **מיכאל ליפצר נ' מדינת ישראל** (4.9.17); רע"פ 7150/21 **בניהו מנשירוב נ' מדינת ישראל** (28.10.21)). ב"כ המאשימה טענה שהעונש ההולם במקרה זה הוא 40 חודשי מאסר, ואולם נוכח ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם יש מקום לחרוג מעט ממתחמי הענישה הנוהגים, ולכן עתרה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי. כמו כן, ביקשה ב"כ המאשימה להורות על חילוט הכספים שנתפסו אצל הנאשם, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן. הוא לא חלק על כך שמדובר במעשים חמורים, אך הפנה לכך שבאישום הראשון מדובר בנסיבות של החזקה שלא לצריכה עצמית ללא כוונת סחר, כשנסיבות ההחזקה התיישבו עם אורח חייו של הנאשם בעת הרלוונטית, דהיינו החזקה שהיא מעורבת, הן לצריכתו העצמית והן לצריכה יחד עם אחרים על רקע חברתי, כפי שבא לידי ביטוי באישום השני, הכולל הספקה של סם מסוג קנאביס במשקל של גרם אחד ומכירת קנאביס במשקל של גרם אחד. נטען שלא ניתן להתעלם מהשינוי החקיקתי שחל בשנים האחרונות בכל הנוגע לסם הקנאביס, כך שמתחמי הענישה לגבי האישום הראשון נעים בין מאסר על תנאי עד למאסר בפועל, ולגבי האישום השני מתחם הענישה מצומצם יותר. הסניגור טען שקיימת הצדקה לסטות ממתחמי הענישה וזאת משיקולי שיקום (ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18)). נטען שגם במקרים חמורים יותר של ייבוא סמים בית המשפט בחר באפיק השיקומי (ת"פ (מחוזי ת"א) 15457-09-18 **מדינת ישראל נ' איון קונבולוב** (10.8.20)). הנאשם עבר הליך טיפולי ושיקומי. נסיבות חייו מעלות שעבר משברים אישיים ומשפחתיים לא קלים, ובפרט בנוגע למצבו הבריאותי של בנו, ומשבר כלכלי לאחר סגירת עסקו. שרות המבחן ביקש דחיה על מנת לבחון את אופן תפקודו והתנהלותו של הנאשם לפרק זמן נוסף, כדי לקבל תמונה כוללת על מצבו ומיצוי ההליך הטיפולי. מהתסקירים עולה שהנאשם נקי מסמים, תפקד באופן חיובי ומשפיע בקבוצה הטיפולית, ולא בכדי המלצת שרות המבחן היא במדרג הענישתי הנמוך ביותר. נטען שבנסיבות אלה הנאשם סיגל דפוס חיים תקין, נורמטיבי ויצרני. הוא נקי מסמים, לא נפתחו

נגדו תיקים חדשים מאז אירועי כתב האישום, הוא השתלב במקום עבודה, בתחילה כשכיר ולאחר מכן כעצמאי בעסק לשליחויות. הנאשם שהה במעצר מלא מאחורי סורג ובריח כשבועיים ולאחר מכן בתנאי מעצר בית מלא כשמונה חודשים. למרות כל הלחצים, הקשיים ומשבר הקורונה הוא הצליח להימנע מעבירות. נטען שהתמשכות ההליכים לא היתה לריק, הואיל והתנהלו דיונים לענין גילוי חומר חקירה, וכתב האישום תוקן, בין היתר בשל טענות ראייתיות, הנאשם הודה וקיבל אחריות מתחילת ההליך. לאור האמור, עתרה ההגנה לאמץ את המלצות שרות המבחן, להימנע משלילת רישיון נהיגה הואיל ומדובר ברכיב משמעותי ומהותי לעבודתו של הנאשם שיפגע אנושות בהליך השיקומי שלו. את בקשת החילוט הותירה ההגנה לשיקול דעת בית המשפט.

6. הנאשם, בדברו האחרון, הוסיף שבעת הרלוונטית היה מכור לסמים, ומכאן הסמים שנתפסו ברשותו. לאורך כל השנים ניהל עסקים עצמאיים והיה במצב כלכלי טוב, ולכן כשחזר להשתמש בסמים עלה בידו לממן את רכישת הסמים מכספו הפרטי. הוא טען שהוא רכש את הסמים מחברים שונים, אך תמיד הם שימשו אותו לצריכה עצמית.

דין והכרעה

7. רבות דובר בפסיקה אודות נגע הסמים והחובה לעקור מן השורש את החזקתם, הפצתם והסחר בהם, פעולות המסבות נזק עצום לפרט ולחברה (ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.12); ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.10); ת"פ (מחוזי ת"א) 15457-09-18 **מדינת ישראל נ' איוון קונובולוב** (10.8.20)).

עבירות הסמים פוגעות בערכים חברתיים מוגנים שעניינם הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים, ומפני הנזקים הכלכליים והחברתיים העקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים והפצתם (רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.15); ת"פ (מחוזי מרכז) 58591-08-18 **מדינת ישראל נ' ארז גריף** (10.8.20); ת"פ (מחוזי ת"א) 39201-05-18 **מדינת ישראל נ' דורי רפאל** (23.6.19)).

8. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן הינה **ברף בינוני**, זאת כנלמד מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ולאור העובדה שמדובר בהחזקה **שלא לצריכה עצמית; במספר רב של סוגי סמים**; ובכלל זה מן **הסמים הקשים**, דוגמת: **קוקאין, אקסטזי (MDMA)** וסמי הזיה (**LSD**), זאת לצד **חשיש וקנאביס** - כל זאת בכמויות גדולות של **עשרות גרמים** (כ-12.5 גרם קוקאין; כ-14 גרם MDMA; 2.5 מ"ל LSD; כ-157 גרם קנאביס; וכ-21.5 גרם חשיש. לכך יש להוסיף הספקת סם מסוג קנאביס במשקל גרם וכן, סחר בסם מוג קנאביס במשקל גרם תמורת 100 ₪. עוד יש להוסיף את העובדה שברשות הנאשם נתפסו **2 משקלים אלקטרוניים** וכן **שקיות חלוקה**.

את הנזק שנגרם כתוצאה משימוש בסמים אלה הוכיח, למרבה הצער, הנאשם בעצמו - מתסקיר שרות המבחן עולה שהנאשם, בגיל 16, החל להשתמש בסם מסוכן מסוג קנאביס, ועד מהירה התמכר לסם ועבר להשתמש בסמים "קשים יותר". ואכן, הפסיקה מדברת על פוטנציאל נזק גבוה כתוצאה משימוש, הספקה וסחר בסמים "קלים" דוגמת קנאביס וחשיש, ומזהירה את המגדלים, המפיצים והסוחרים, כמו גם את הצרכנים והמשתמשים בסמים אלה, במיוחד לאחר חקיקת חוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018, במסגרתו הונהגה מדיניות של "אי הפללה" כלפי המחזיקים והמשתמשים בסמים אלה לצריכה עצמית והטלת קנסות מנהליים -

"ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראם', מעוררים את התחושה, הגם

שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (ע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.18)).

ובמקום אחר נקבע -

"אין לקבל את טענת המבקש בדבר שינוי הגישה העונשית כלפי עוברי עבירה הקשורה בגידול סם הקנביס והחזקתו שלא לצריכה עצמית מצד קובעי המדיניות. אך בעת האחרונה קבע בית משפט זה כי הדין הנוהג והמחייב הוא הקבוע בפקודה לפיה קנביס הוא סם מסוכן" (רע"פ 174/21 ישראל סעדיה סויסה נ' מדינת ישראל (25.2.21)).

ולענין פוטנציאל הנזק מהחזקה ומהפצה של סמים "קשים", הרי שזהו מן המפורסמות שאין צריכות ראייה - הסמים פוגעים פגיעה קשה בשלומם ובבריאותם של הציבור; מביאים להתמכרויות קשות; מביאים לנזקים עקיפים ולעבירות פליליות אשר נעברות על ידי צרכני הסמים לצורך השגת הסם ומימונו, דוגמת ביצוע עבירות רכוש וכדומה.

לפיכך, לא בכדי נקבעה מדיניות ענישה מחמירה כלפי אלה המחזיקים כמויות גדולות של סמים שלא לצריכה עצמית -

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10)).

וכך נקבע לענין מתחם העונש ההולם ביחס לנאשמים המחזיקים בכמויות של עשרות גרמים של סמים "קשים" -

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין

שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))" (ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.16)).

9. לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע שמתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים; ובגין האישום השני בין תקופת מאסר לריצוי בעבודות שרות לבין 12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

10. ייאמר כבר עתה שאני סבור שיש לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחמי הענישה ההולמים, וזאת מטעמי שיקום. יחד עם זאת, נראה שהמלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ - או הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות - מהווים סטיה גדולה מדי ממתחם העונש ההולם, סטיה שאינה מידתית בנסיבות הענין, כזו שתביא לטעמי לפגיעה באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים.

להלן טעמי:

א. הנאשם, כבן 42, גרוש ואב לשלושה ילדים. בנו מנישואיו הקודמים אובחן עם אוטיזם ותסמונת אנגלמן המתבטאת באיחור התפתחותי, מוטורי וקוגניטיבי, ומתגורר עם האם.

ב. כעולה מן התסקירים ניכר שמגיל צעיר הנאשם הפנים דפוסים התמכרותיים, לצד טיפוח קשרים שוליים. יחד עם זאת, עלה בידו לערוך שינוי משמעותי בחייו לפני מספר שנים. הגם שבשנים האחרונות חלה התדרדרות במצבו והוא חזר לשימוש בסמים ולקיום קשרים חברתיים עם צרכני סמים, הרי שהנאשם נמצא בקשר עם שרות המבחן מאז הליך המעצר, במרץ 2020, ובמהלך הזמן שחלף הוא שומר על ניקיון מסמים, לא שב להסתבך בפלילים ושומר על יציבות בחייו האישיים, המשפחתיים והתעסוקתיים.

ג. בחינת ההליך הטיפולי מלמדת שהנאשם שולב במסגרת צו פיקוח מעצר בטיפול ייעודי במשך שנתיים בתחום ההתמכרויות במסגרת היחידה העירונית, ובהמשך שולב בטיפול קבוצתי ייעודי לעוברי חוק במסגרת השרות. שרות המבחן התרשם שהסיכון מהנאשם פחת בעת הנוכחית.

ד. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ה. יחד עם זאת, הודאת הנאשם שנמסרה לשרות המבחן היתה חלקית בכל הנוגע לאישום הראשון, כשטען שהסמים הוחזקו לשימושו העצמי בלבד, בעוד סוגי הסם, הכמויות הגדולות, 2 המשקלים האלקטרוניים ושקיות החלוקה - מלמדים אחרת; והודאתו היתה חלקית גם בנוגע לאישום השני, כשטען שסיפק את הסם בתמורה לסם אחר (וראה המשכה של מגמה זו גם בדברו האחרון של הנאשם בבית המשפט (עמ' 23-24)).

ו. גם לעברו הפלילי של הנאשם יש ליתן משקל - הנאשם הסתבך ארבע פעמים בעבר בעבירות סמים - בשנת 2003 בגין החזקת סם לצריכה עצמית; בשנת 2011 בגין החזקת סם לצריכה עצמית, אז נגזרו עליו 4 חודש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות; בשנת 2013 בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, אז נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות; ובשנת 2014 בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אז הוטל עליו צו מבחן לצד מאסר על תנאי.

עינינו הרואות שגישה סלחנית שנקטו בתי המשפט כלפי הנאשם בפעמים הקודמות לא הביאו אותו לתקן דרכיו והוא שב ומסתבך בעבירות סמים זהות.

ז. נתתי משקל אף לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (2018-2019); לעובדה שהנאשם שהה במעצר בגין תיק זה למשך כשבועיים; ולעובדה שלאחר שחרורו שהה בתנאים מגבילים תקופה בלתי מבוטלת.

11. אכן, נקבע בפסיקה כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם משרת את החברה בכללותה, ואולם מדובר בשיקול אחד מבין מכלול שיקולים העומדים לפני בית המשפט (רע"פ 5698/17 **מיכאל ליפצר נ' מדינת ישראל** (4.9.17); רע"פ 1370/17 **בן נעים אליהו נ' מדינת ישראל** (20.4.17); רע"פ 3250/16 **שימחייאב נ' מדינת ישראל** (20.4.16)).

במקרה שלפניי באתי לכלל מסקנה כי **אין** מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, זאת נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, כמו גם עברו הפלילי של הנאשם בתחום הסמים ממנו עולה שהנאשם כבר קיבל שלוש הזדמנויות בעשור האחרון, בדמות הטלת מאסרים על תנאי ומאסרים לריצוי בעבודות שירות, אותן לא השכיל לקחת בשתי ידיים ושלא היה בהן, כנראה, כדי להרתיעו. במצב דברים זה, ובאזון הראוי בין הדרך השיקומית אותה עשה הנאשם, ובין האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה וביצירת הרתעה לנאשם ולעבריינים בכוח, החריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום תבוא לידי ביטוי בהטלת עונש מאסר בפועל קצר יותר ובהימנעות מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 4.12.19 עד 16.12.19.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר "הדרים" כשבדיו תעודת זהות ביום 8.6.23 בשעה 10:00. התנאים המגבילים והערבויות הכספיות שהפקיד הנאשם בתיק זה ימשיכו לחול עד להתייצבותו למאסר. כמו כן, מוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ אשר יבוטל עם התייצבותו למאסר.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת סם מסוג עוון.

- ד. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת סם בזיקה לנהיגה ברכב.
- ה. קנס כספי בסך 3,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 1.6.23. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.
- ו. אני מורה על חילוט הכספים שנתפסו אצל הנאשם, כמפורט בבקשת המאשימה שבכתב האישום המתוקן, וזאת לטובת קרן החילוט.
- מוצגים - סמים, משקלים אלקטרוניים, שקיות אריזה - להשמדה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.
- ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.**